

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 20. Hæretici in Austria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV.

A. C. 1315.

p. 705.

p. 691.

Raymundus Lullus tot reliquit scripta, ut numerentur trecenta viginti præter illa, quæ perperam ei tribui dicuntur. Doctrina ejus ansam præbuit magnis disputationibus præsertim inter Ordines SS. Dominici & Francisci: qua de re agere potero, prout occasio tulerit. Methodum ejusdem spernunt plerique docti, quippe quæ nullam nos materiam tractare doceat nisi per propositiones generales sine descensu ad cognitiones peculiare omnium utilissimas. Præterea nihil tam barbarum, & a latinitate alienum, ut ejus scriptio: nemo scholasticorum in fabricandis vocibus novis tam audax fuit.

§. XX.

Hæretici in Austria.

*Trith. Chr.
Hirs. edit.
1692. p. 139.*

Eodem anno 1315 Cremesæ Austriaco diceceseos Passaviensis oppido hæretici, quos Inquisitores ex Ordine S. Dominici detexerant, ob contumaciam suam combusti sunt. Errores illorum fluxerant ex erroribus Fraticellorum in Viennensi concilio damnatis. En præcipuos! Dicebant Luciferum, cæterosque dæmones per nefas e coelo pulsos illic aliquando revocatum iri. E contrario contendebant Sanctum Michaëlem Angelosque reliquos huic injustitiæ affines

nes

nes ad pœnas perpetuas condemnatum Sæcul. XIV.
 iri cum universis hominibus, qui sectam A.C. 1315.
 ipsorum non prosequerentur. Igitur se
 ita salutabant: Salvere te jubeat ille, qui
 passus injuriam est! Ajebant etiam: Si
 Maria post partum Virgo permansit, An-
 gelum, non hominem peperit.

Selegerant suo ex numero viros
 duodecim, quos vocabant Apostolos, &
 qui quotannis Germaniam percurrebant,
 ut deceptos in erroribus confirmarent.
 Inter illos duodecim rursus separabant
 duos senes, quos appellabant sectæ mi-
 nistros: & isti fingebant se singulis annis
 intrare paradisum, ibique ab Enoch
 ac Elia accipere potestatem remittendi
 peccata omnia suis sectatoribus: quam
 cum aliis in quavis urbe pagoque com-
 municabant. Hi hæretici contemne-
 bant cuncta Sacramenta, & inquebant:
 Si baptismus unum est, omne balneum
 est aliquod, & quilibet balneator est Deus.
 Corrumpebant Sacramentum pœniten-
 tiæ solis confitendo laicis, ac genera-
 tim tantum, nihil in specie. Non cre-
 debant augustissimam Eucharistiam, ho-
 stiam consecratam habentes pro Deo i-
 maginario, sacrificioque ac Sacerdotibus
 illudentes. Matrimonium vulgo nuncu-
 pabant prostitutionem juratam, extre-
 mamque unctionem deridebant, palam
 sic cavillantes: Quo plus olei herbis affu-
 deris,

Sæcul. XIV. deris, eo meliores fieri eas credimus.
A.C. 1315. Nihili faciebant consecrationes Præfulum, Sacerdotum, cœmeteriorum, templorumque & quarumcunque rerum.

Asserebant Deum ne nosse quidem, nedum punire noxas sub humo commissas. Itaque conveniebant in cavernas subterraneas, ubi nulla vel proximæ cognationis ratione ducta bestiarum instar se commiscebant. Ecclesiam Romanam non Christi Ecclesiam sed societatem ethnicorum esse perhibebant. Et vero irridebant censuras ecclesiasticas, authoritatem Præfulum, cunctasque religionis ceremonias. Nec jejunium, nec abstinentiam colebant, & ipso redempti orbis die anniversario carnibus vescebantur. Festum observabant nullum, ac per ferias Paschatis laborabant. Perjurium negabant esse peccatum. Docebant Sanctorum preces prodesse nihil, eosque nec invocari, nec coli debere. Denique multos alios errores tradebant, quorum recensio horrori simul ac tædio foret.

Magnus illorum erat numerus. Unus de Apostolis eorundem, qui Viennæ concrematus est, in tormentis enuntiavit dari supra octies mille in Bohemia, Austria, Thuringia, vicinisque locis præter reliquos in Germania & Italia. Multi per

per Inquisitores Dominicanos cogniti ad Sæcul.XIV.
 rogum damnati sunt. Sed obstinati o- A.C.1316.
 mnes supplicium cum gaudio subiere:
 ac ne unus quidem pœnitentiam præ
 se tulit. Isti hæretici viam stravere
 illis, qui postea in Bohemiam Germa-
 niamque venerunt.

§. XXI.

*Ludovico Rixoso vita fundto succe-
 dit Philippus Longus.*

Rex Philippus Pulcher tres reliquit fi-
 lios, Ludovicum jam Navarræ Regem,
 utpote hæredem matris Reginæ Joan-
 næ, Philippum Pictavii & Carolum Mar-
 chiæ Comites. Ludovicus tanquam *Cont. Nang.*
 natu maximus accepit Franciæ coronam: *p.659.*
 erat hoc nomine decimus, & cogno- *Bal. v.to.I.*
 mento Rixosus audit ob iræ impetum, *p.113.*
 ac juveniles nimium mores suos.

Anno 1316 Pictavii Comitem suum
 fratrem misit, ut ad mentem Regis
 Philippi Pulchri Cardinales Lugdunum,
 si posset, adduceret. Comes semestri
 prope spatio id conatus, tandem eos nu-
 mero viginti tres Lugdunum congrega-
 vit, cum juramento pollicitus fore, ut
 nullam eis violentiam inferret, neque
 conclavi ad electionem Papæ includeret.
 Rebus sic constitutis comperit Regem Lu-
 dovi- *p.179.*